

Regel 4

Als je verkering hebt,
moet je niet over vrouwen
beginnen tot je zeker weet
dat je verkering wel
leuk genoeg is!

Regel 4

Kees heeft sinds kort verkering met een meisje van een andere school, ze heet Isabella en mijn moeder is nu al dol op haar, ook al kennen we haar niet eens. Sinds Kees Isabella kent, maakt hij elke dag keurig zijn huiswerk aan de keukentafel. Nu ook weer.

‘Isabella vindt het belangrijk dat ik mijn huiswerk maak,’ legt Kees uit. ‘Als ik naar de universiteit ga, kan ik later heel veel geld verdienen.’ Kees slaat tevreden zijn schrift dicht.

‘Goed zo, dat hoor ik nou graag!’ lacht mijn moeder.

‘Je weet nu toch nog niet of je later met haar gaat trouwen, als je nu pas in groep 8 zit?’ vraag ik, maar Kees weet zeker van wel.

‘Ik ben de ware, dat heeft ze me zelf gezegd. Wij zullen altijd samen blijven!’

Ik vind het een beetje eng klinken, maar

Kees is nog nooit zo verliefd geweest en dan zeg je waarschijnlijk zulke rare dingen.

‘Mag Isabella morgen komen?’ vraagt Kees. ‘Dan kunnen jullie haar ook eens zien.’

Mijn moeder knikt overdreven, en ik ben ook reuze benieuwd hoe ze is. Want meisjes mee naar huis nemen, dat doet Kees niet vaak.

Die avond is Kees tot bedtijd bezig met zijn kamer. Alle posters moeten van de muur en al zijn lades en kasten worden doorgespit en opgeruimd. Hij loopt zelfs met allesreiniger en een doekje door zijn kamer, mijn moeder weet niet wat ze ziet!

‘Bravo Kees, zo zie ik het graag!’ lacht ze tevreden.

‘Als je maar niet denkt dat ik mijn eigen kamer ook ga opruimen voor jouw vriendin,’ roep ik naar Kees. Maar Kees reageert er niet op, hij heeft het veel te druk met zichzelf.

De volgende dag duurt het lang voordat Kees naar beneden komt. Eindelijk loopt hij de keuken in, en hij ziet eruit alsof hij naar een bruiloft gaat. Zijn haar heeft hij in een strakke scheiding gekamd.

‘Wat heb jij nou aan?’ vraag ik

verbaasd, maar Kees schuift beledigd aan tafel.

‘Gewoon, nieuwe kleren!’ snauwt hij.

Ik smeer mijn boterham en kijk ondertussen naar de kleren van Kees. Een overhemd, een nette broek, hij lijkt een beetje op mijn vader!

‘Je lijkt precies op papa,’ zeg ik zacht.

Kees kan het niet waarderen. ‘Bemoei je er niet mee!’ schreeuwt hij. En mama moet hem plechtig beloven de gang op te ruimen.

‘Hij is een beetje nerveus voor vanmiddag,’ fluistert ze liefdevol terwijl Kees gespannen de deur uitloopt.

Ik knik en geef mijn moeder een zoen. ‘Dag mam, tot vanmiddag!’

Na school ren ik meteen door naar huis en Margreet rent achter me aan.

‘Waarom heb je ineens zo’n haast?’ vraagt ze.

Ik ren voor haar uit en vertel ondertussen over het bezoek van Isabella. Als we bij mijn voordeur staan uit te hijgen, komen Kees en Isabella er net aan op de fiets.

‘Is dat ’r?’ fluistert Margreet en ik knik snel, want als Kees in de gaten heeft dat we het over zijn nieuwe vriendin hebben, krijg ik vast ruzie met hem.

‘Hallo, ik ben Floor, het zusje van Kees,’ zeg ik beleefd en ik steek mijn hand naar Isabella uit. Ik vertel dat ik net ben aan komen lopen. Margreet staat er even bij, maar moet er al snel weer vandoor.

‘Ik ga naar ballet nu, tot morgen!’ gilt ze vanaf de overkant naar ons.

‘Doei!’ roept Kees en ik zwaai ook naar haar.

‘Veel plezier!’

Dan loop ik achter Kees en Isabella aan naar binnen.

‘Wie was dat?’ vraagt Isabella.

Kees fronsst zijn wenkbrauwen, hij snapt niet over wie ze het heeft. ‘Wie bedoel je?’ vraagt hij.

Isabella zucht diep. ‘Dat meisje naar wie je net iets riep?’

Kees begint hard te lachen. ‘O, Margreet, de vriendin van mijn zusje.’

‘Ja, maar je hebt toch geen verkering met haar?’ zegt Isabella.

Kees lacht nog steeds en schudt zijn hoofd.

‘Nou, dan hoeft je dus ook niets naar haar te roepen.’

Hè? Hij mag Margreet toch wel gedag zeggen!

Maar Isabella loopt de huiskamer al in en stelt zich netjes voor aan mijn moeder. ‘Dag mevrouw, ik

ben Isabella van Buuren,' zegt ze. Isabella ziet eruit als een prinses, met haar glanzend geborstelde haar en haar nette vestje. Ze is zo knap dat ik me zelfs kan voorstellen dat Kees verliefd op haar is.

'Zullen we theedrinken?' vraagt Kees.

Ik weet niet wat ik hoor. 'Theedrinken?' controleer ik, maar Kees knikt.

'Oké, dames, als jullie lekker plaatsnemen in de living zal ik even de thee verzorgen.'

Ik ben helemaal van slag en ga zwijgend naast Isabella op de bank zitten terwijl mijn moeder hem helpt met de thee. Als ze klaar zijn, zet mijn moeder de thee op de salontafel en houdt Kees de schaal met koekjes in zijn hand.

'Alsjeblieft,' zegt hij tegen Isabella, die een koekje van de schaal afpakt.

'Wil jij ook een kaakje?' vraagt Kees aan mij en hij houdt de schaal onder mijn neus.

'Een wat?' lach ik, want dat rare woord wil ik Kees nog wel een keer horen zeggen!

'Een KAAK-JE!' bromt Kees.

'Je bedoelt een koekje,' grinnik ik en ik pak er eentje uit de trommel. 'Ja hoor, lekker. Ik lust wel een koekje. En waarom zeg jij ook niet gewoon "koekje", dan begrijpen de mensen tenminste wat je bedoelt,'

giechel ik, maar Isabella laat mijn broer niet antwoorden.

‘Ik heb liever dat hij kaakje zegt,’ legt ze uit, ‘dat klinkt netter.’

Mijn moeder vindt het wel grappig. ‘Als we niet uitkijken, wordt Kees nog een nette jongen!’ lacht ze.

Isabella knikt zelfverzekerd. ‘Dat vind ik ook heel belangrijk, want als Kees en ik later getrouwd zijn, wil ik wel dat hij netjes is.’

Het kost me moeite mijn slok thee in mijn mond te houden, want netheid is nou niet de beste eigenschap van Kees, die zijn vieze onderbroeken zelfs nog beneden kan laten slingeren!

Isabella heeft me in de gaten en kijkt me geniepig aan. ‘Is er iets, Florine?’ vraagt ze.

Ik schud mijn hoofd en verbeter haar. ‘Ik heet trouwens geen Florine, maar Floor.’

Het interesseert Isabella niet veel, ze nipt aan haar thee en wijst naar onze porseleinen theepot. ‘Ik heb ook al een thee-

pot voor als we later getrouwd zijn en een pannenset en bestek en als mijn grootmoeder doodgaat erf ik ook nog een antiek servies van haar.'

'O ja?' zegt mijn moeder. 'Hoor je dat, Kees, dan hoeven wij dat tenminste allemaal niet meer te regelen,' plaagt ze.

Kees zegt niet veel en blijft de hele middag met zijn benen raar over mekaar naast Isabella zitten, want die is constant aan het woord. Ik herken hem haast niet meer. Waar is de oude Kees gebleven, die altijd naar me zat te brommen en die nooit iemand de baas over hem liet spelen? Mijn broer is niet perfect, dat weet ik heus wel, maar wel een stuk leuker dan de saaie drol die nu naast me op de bank zit in zijn overhemd...

Als Isabella aan het einde van de middag eindelijk naar huis gaat, fietst Kees met haar mee.

'Lief, hè,' zucht mijn moeder terwijl ze uit het keukenraam kijkt. Maar ik vind er helemaal niets aan en ben blij als Kees na een half uurtje in zijn eentje de kamer weer in komt.

Mijn moeder komt vanuit de keuken met de telefoon aanlopen. 'Kees, telefoon voor je. Isabella,' zegt mijn moeder en ze geeft de hoorn aan hem over.

Ik vind het maar raar. 'Isabella? Maar daar komt hij toch net vandaan?'

Mijn moeder knikt en gaat door met koken. 'Ja, schattig hè, ze wil weten of hij veilig is thuisgekomen.'

Kees loopt met de telefoon naar de gang en na een poosje hoor ik hem ineens heel hard: 'NEE! NEE! EN NOG EENS NEE!' gillen.

En als hij weer binnen komt stormen smijt hij de telefoon op de bank, haalt zijn hand door zijn haar en trekt zijn overhemd uit.

'Maak je nou ruzie met je vriendinnetje?' vraagt mijn moeder geschrokken.

'Ik heb geen vriendinnetje meer!' bromt Kees terug. 'Ze wilde per se dat ik mezelf Cornelis ging noemen, dat vond ze netter en ze wou dat ik een stropdas zou dragen en elke dag met haar zou overleggen over wat ik aan zou trekken, en ik mocht nooit meer met andere meisjes praten en ik moest op Franse les!'

Mijn moeder is er stil van en ik ook. Wat een veeleisend meisje, die Isabella.

'En nu?' vraagt mijn moeder, maar Kees haalt zijn schouders op.

'Nu niets, nu gaat ze maar een nieuwe ware zoeken!'